

Toelichting

Het beleid van de Kunstvereniging Diepenheim is erop gericht om beeldende kunst niet op te vatten en te presenteren als een geïsoleerd en statisch fenomeen, maar als onderdeel van een bredere context, binnen kaders die landschappelijk bepaald kunnen zijn, stedenbouwkundig en planologisch, maatschappelijk en sociaal. Meerdere projecten uit het recente verleden hebben vorm gegeven aan dit beleid. In 1995 plaatste Arno van der Mark zijn 'cultural boxes' op een braakliggend terreintje naast het voormalig gemeentehuis van Diepenheim, midden in het dorp gelegen. De 'cultural boxes' zijn in concreto acht vitrinekasten, qua uiterlijk refererend aan reclamevoorzieningen in de openbare ruimte, fijnzinnig vormgegeven, maar in wezen zonder inhoud. Dat wil zeggen: de 'boxes' waren voor Van der Mark geen doel op zichzelf, maar meer een transportmiddel voor het presenteren van ideeën, voor het visueel uitdragen van een boodschap, die niet strikt artistiek in engere zin zou hoeven zijn. Hij gaf de Kunstvereniging de vrijheid de 'boxes' telkens opnieuw ter beschikking te stellen aan derden: aan kunstenaars, maar ook aan eventuele andere initiatiefnemers, relevant voor de Diepenheimse situatie. De eigen 'invulling' die Van der Mark in het begin aan de 'boxes' gaf, beschouwde hij dan ook nadrukkelijk als tijdelijk. De 'boxes' dienden in zijn optiek flexibel te zijn, zowel qua invulling en inhoud als qua locatie. Zo zouden ze steeds een nieuwe functie innemen binnen de uiteraard ook voortdurend veranderende artistieke en maatschappelijke realiteit.

Met het project 'Het Vervolg' wil de Kunstvereniging uitvoering geven aan de doelstelling van de 'cultural boxes'. Aan drie kunstenaars is gevraagd hun interpretatie te geven van de objecten en de intenties van hun ontwerper: achtereenvolgens Irene Fortuyn (Fortuyn/O'Brien), Karin Peulen en Mirjam de Zeeuw. Deze kunstenaars zijn gekozen op grond van hun affiniteit met de materie: zij allen hebben ruime ervaring in het realiseren van kunstprojecten in een bredere maatschappelijke context.

Irene Fortuyn gaf de 'boxes' een plaats binnen een voor Diepenheim ingrijpend en actueel gegeven: de reconstructie van de Grotestraat, de hoofdstraat van het dorp. Fortuyn heeft als beeldend kunstenaar bovendien een belangrijke bijdrage geleverd aan deze reconstructie. Zij maakte met de 'cultural boxes' een 'Portret van een straat', waarin in elke vitrine een uitvergroott stukje van de plattegrond van de Grotestraat te zien was.

Karin Peulen heeft zich voor haar voorstel voor de 'cultural boxes' verdiept in de Diepenheimse context in algemene zin. Zij heeft gezocht naar situaties, personen en organisaties die in het stadje in verschillende opzichten een rol spelen. In willekeurige volgorde: de Kunstvereniging, toneelvereniging Ons genoeg, cabaretier André Manuel, restaurant De Heerlyckheid, Jeugdsoos WhyDontCha, het plaatselijke Zalencentrum, de hostatuin het Gazebo van Diepenheim en kasteel en landgoed Weldam. Met deze keuze wordt als het ware een dwarsdoorsnede gegeven van een stadje, van een samenleving. In Peulens optiek dienen de 'cultural boxes' binnen deze dwarsdoorsnede te functioneren, en wel op twee manieren: letterlijk, door de 'boxes' te verplaatsen naar de genoemde locaties en figuurlijk, door ze onderdeel te laten zijn van een communicatief netwerk. Hiertoe wordt de vitrinekast, sinds jaar en dag vertrouwd als presentatiemiddel, als het ware uitgebreid met het eigentijdse communicatiemiddel bij uitstek: de website. De naam van deze site, www.culturalboxes.nl, staat op elk van de 'boxes' vermeld. Bezoekers

van de site kunnen reageren op de 'boxes' zelf, maar ook op het 'aanbod' van de kunstvereniging, het restaurant of de toneelvereniging. Voor elk van de locaties is een contactpersoon bereid gevonden die reageert op vragen en opmerkingen en de communicatie overziet en voedt. Eén van de 'boxes' blijft staan op de oorspronkelijke locatie, hiervoor treedt Karin Peulen zelf op als contactpersoon. Door hun verplaatsing, de verbinding met plaatselijk relevante personen en locaties en de koppeling aan de website zijn de 'boxes' in staat een breed communicatief netwerk op gang te brengen. Méér willen zijn in feite niet doen: zelf zijn zij neutraal, eender vormgegeven, met een tekst die verwijst naar de acht locaties en hun contactpersonen en naar de site.

Door een meervoudige ingreep van een beeldend kunstenaar wordt een proces op gang gebracht dat breder en verstrekkender is dan de objecten, de 'cultural boxes' zelf. In Peulens ingreep wordt onderstreept dat de objecten zelf geen inhoud hebben, zij functioneren alleen als dragers van informatie en communicatie. De inhoud is geen vaststaand gegeven, maar wordt telkens opnieuw vormgegeven, niet alleen door de kunstenaar, maar vooral door de toeschouwers, de consumenten. Karin Peulen geeft op passende wijze invulling aan de oorspronkelijke bedoeling van de 'cultural boxes' door ze uitgangspunt en onderdeel te maken van een interactief proces. Daarmee is zijn ook een duidelijke exponent van het beleid dat de Kunstvereniging Diepenheim voorstaat. In dit beleid wordt de inbreng van kunst en kunstenaars niet uitsluitend opgevat als de realisering van op zichzelf staande objecten, maar vooral ook het op gang brengen van een proces met een bredere artistieke en maatschappelijke uitstraling.

Lisette Pelsers